

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/127/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115218510
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1115218510.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: RC Service, s.r.o., IČO: 47 336 617, so sídlom Lazaretská 3/A, Bratislava, zastúpeného spoločnosťou GHS Legal, s.r.o., so IČO: 47 232 544, sídlom Lazaretská 3/A, Bratislava, za ktorú koná advokát JUDr. Pavol Horňák, proti odporcovi: B. Q., I. XX.X.XXXX, Z. G. XXXX/X, Bratislava, F. pre X. Č. L., H. XXX/XX, E., Z., o zaplatenie 59,22 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e** .
Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 9.7.2015, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 9.7.2015, sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia 59,22 € s príslušenstvom titulom nezaplatenia cestovného a prirážky k cestovnému vo výške 1.525,- CZK (59,22 €). Uviedol, že na základe vykonanej kontroly cestovných dokladov zo strany pracovníka Dopravného podniku mesta Brna, a.s., bol spísaný Zápis o vykonanej prepravnej kontrole č. 24857741, ktorý odporca vlastnoručne podpísal a ktorý osvedčuje, že odporca v čase kontroly nemal u seba platný cestovný doklad. Na základe zmluvy o postúpení súboru pohľadávok zo dňa 28.5.2014 Dopravný podnik mesta Brna, a.s., ako postupca postúpil navrhovateľovi ako postupníkovi svoju pohľadávku voči odporcu v sume 59,22 €.

Súd sa primárne zaoberal otázkou svojej právomoci na konanie a rozhodnutie vo veci, keďže pôvodný veriteľ je právnickou osobou sídliacou v Českej republike (členskom štáte Európskej únie od 1.5.2004), odporca má posledné trvalé bydlisko na území Slovenskej republiky (tiež členskom štáte Európskej únie od 1.5.2004) a k udalosti, ktorá zakladá nárok navrhovateľa, došlo na území Českej republiky. Súd vychádzal z nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej aj len nariadenie Brusel I), podľa ktorého čl. 2 ods. 1 ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Ustanovenie čl. 2 ods. 1 nariadenia Brusel I je potrebné vykladať v kontexte čl. 15 ods. 3 citovaného nariadenia, podľa ktorého sa tento oddiel (oddiel 4 s názvom právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv) neuplatní na prepravné zmluvy s výnimkou tých, ktorých predmetom je zabezpečenie dopravy a ubytovania za jednu cenu. V predmetnej právnej veci nešlo o zabezpečenie dopravy a ubytovania za jednu cenu, ale išlo len o zabezpečenia dopravy bez ubytovania, preto Okresný súd Bratislava I dospel k záveru, že súd v Slovenskej republike má právomoc konať a rozhodnúť vo veci podľa čl. 2 ods. 1 nariadenia Brusel I. Okresný súd Bratislava I je vecne a miestne príslušným súdom Slovenskej republiky na konanie a rozhodnutie vo veci podľa § 9 ods. 1, § 84, § 85 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) v spojení s čl. 2 ods. 1, čl. 59 ods. 1 nariadenia Brusel I.

Pri určovaní rozhodného práva v predmetnej právnej veci súd postupoval podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17.6.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej aj len

nariadenie Rím I). Podľa čl. 5 ods. 2 nariadenia Rím I pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva stranami pre zmluvu o preprave cestujúcich v súlade s druhým pododsekom, rozhodným právom je právny poriadok krajiny obvyklého pobytu cestujúceho za predpokladu, že buď miesto začatia, alebo miesto skončenia prepravy je v tejto krajine. Ak tieto požiadavky nie sú splnené, uplatňuje sa právny poriadok krajiny obvyklého pobytu prepravcu. Medzi prepravcom a cestujúcim (odporcom) nedošlo k voľbe práva, miesto začatia ani miesto skončenia prepravy nebolo v krajine obvyklého pobytu cestujúceho (v Slovenskej republike), preto rozhodným právom v predmetnej právnej veci je právny poriadok prepravcu - Dopravný podnik mesta Brna, a.s., teda právny poriadok Českej republiky. Nariadenie Rím I o rozhodnom práve sa nevzťahuje na dôkazy a konanie, bez toho, aby bol dotknutý čl. 18 (čl. 1 ods. 3 nariadenia Rím I). Inými slovami, na konanie Okresného súdu Bratislava I sa použije procesný predpis - zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov s výnimkou zákonných domniek, dôkazného bremena (vyplývajúcich z hmotného práva), na ktoré sa použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky.

Navrhovateľ nespĺnil svoju poplatkovú povinnosť súčasne s podaním návrhu na začatie konania, preto ho súd vyzval výzvou č.k. 11C/127/2015-9 zo dňa 21.7.2015 na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 € v zmysle položky č. 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov. Súd zároveň navrhovateľa poučil, že konanie zastaví, ak do 10 dní od doručenia výzvy súdny poplatok za návrh nezaplatí. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola právnenému zástupcovi navrhovateľa doručená dňa 29.7.2015, avšak v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "zákon o súdnych poplatkoch") poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania, a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

Podľa § 10 ods. 1 veta prvá a druhá zákona o súdnych poplatkoch ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník poučený.

Podľa položky 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov súdny poplatok sa vyberá z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, z ceny (z úhrady) predmetu konania alebo z hodnoty predmetu konania - 6%, najmenej 16,50 €, najviac 16.596,50 €, v obchodných veciach najviac 33.193,50 €.

Navrhovateľ na základe výzvy súdu č.k. 11C/127/2015-9 zo dňa 21.7.2015 súdny poplatok v určenej lehote nezaplatil, nepožiadal o predĺženie lehoty, čo zakladá dôvod na zastavenie konania. Súd zároveň uvádza, že zákon o súdnych poplatkoch spája vznik poplatkovej povinnosti s návrhom na začatie konania (§ 5 ods. 1 písm. a), preto je navrhovateľ povinný zaplatiť súdny poplatok spolu s návrhom na začatie konania. Ak navrhovateľ nezaplatí súdny poplatok pri vzniku poplatkovej povinnosti (teda súčasne s návrhom na začatie konania), zákon o súdnych poplatkoch mu umožňuje zaplatiť súdny poplatok ešte neskôr, a to na základe výzvy súdu podľa § 10 ods. 1, ktorá obsahuje lehotu na zaplatenie súdneho poplatku. Následkom nezaplatenia súdneho poplatku ani v lehote určenej súdom vo výzve podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch je zastavenie konania, o čom však musí byť účastník poučený. Navrhovateľ bol poučený o následku nezaplatenia súdneho poplatku vo výzve č.k. 11C/127/2015-9 zo dňa 21.7.2015, ktorú prevzal dňa 29.7.2015. Súd konštatuje, že navrhovateľovi bol vyrubený súdny poplatok v správnej výške, podľa správnej položky sadzobníka súdnych poplatkov a v zákonnej lehote vyplývajúcej z § 13 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch.

Súd dodáva, že ani Európsky súd pre ľudské práva vo svojej stabilizovanej judikatúre nikdy nevylučoval možnosť, že záujmy riadneho výkonu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu spočívajúceho v súdnom poplatku. Požiadavku zaplatiť súdne poplatky

v občianskom súdnom konaní nemožno považovať za obmedzenie práva na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napríklad rozsudok vo veci Kreuz v. Poľsko zo dňa 19.6.2011, č. sťažnosti 28249/95, § 54, 60; Brualla Goméz de la Torre v. Španielsko zo dňa 19.12.1997, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, str. 2955, § 33; rozsudok vo veci Tolstoy - Miloslavsky v. Spojené kráľovstvo zo dňa 13.7.1995, Séria A, č. 316-B, str. 80-81, §§ 61 a nasl.).

Súd na základe uvedených skutočností, citovaných právnych predpisov a judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorou je viazaný podľa § 135 ods. 1 OSP, konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či niektorý z účastníkov konania (a pokiaľ áno, ktorý z nich) z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania. Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo navrhovateľ v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú bolo konanie zastavené. To znamená, že použitý termín "zavinenie" nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania (teda aj prejav vôle spočívajúci v späťvzťahu návrhu na začatie konania) a následkom je zastavenie konania (napríklad nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 454/2010 zo dňa 7.6.2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo 225/2010 zo dňa 25.10.2010, sp. zn. 2 Sžf 2/2011 zo dňa 16.3.2011).

Vychádzajúc z uvedených skutočností pri zastavení konania môže všeobecný súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a žiadnemu z účastníkov nepriznať právo na náhradu trov konania až potom, čo zistí, že neexistujú okolnosti vyplývajúce z § 146 ods. 2 OSP, ktoré umožňujú aj pri zastavení konania priznať niektorému z účastníkov náhradu trov konania z dôvodu zavinenia druhého účastníka na zastavení konania.

Navrhovateľ nezaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania, hoci o následku nezaplatenia súdneho poplatku bol poučený vo výzve č.k. 11C/127/2015-9 zo dňa 21.7.2015. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania a bol by povinný nahradiť odporcovi trovy konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Odporca však náhradu trov konania nežiadal, preto mu ju súd nepriznal (§ 146 ods. 2 prvá veta v spojení s § 151 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.